RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 95.368 van 15 mei 2001
in de zaak A. 83.963/XII-2053.

In zake : Frank BORMS,
wonende te TOLLEMBEEK,
Statiestraat 142

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap,
2. het Gemeenschapsonderwijs.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frank BORMS op 6 mei 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de raad van beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs van 9 maart 1999 waarbij het beroep tegen de hem toegekende evaluatie "onvoldoende", ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 83.759 van 30 november 1999 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemde beslissing en van de beslissing van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo) van 22 april 1999 om de beslissing van de raad van beroep van 9 maart 1999 "uit te voeren en de definitieve ambtsneerlegging uit te spreken" en waarbij de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien de verzoeken van de verwerende partijen tot voortzetting van de procedure;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 januari 2001, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 6 februari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Vanaf 1 september 1995 is verzoeker tijdelijk aangesteld aan het Koninklijk Technisch Atheneum (Handelsschool) te Aalst. In een nota van 7 december 1995 oordeelt de waarnemend directeur dat verzoeker "onvoldoende functioneert".

Op 2 mei 1996 bevestigt een pedagogisch adviseur van de Argo die beoordeling.

De raad van beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs verklaart op 22 oktober 1996 het beroep van verzoeker tegen die beoordeling ontvankelijk doch ongegrond. Daardoor wordt de beoordeling "onvoldoende" definitief.

Op 21 november 1996 beslist de centrale raad van de Argo de beslissing van de raad van beroep uit te voeren.

2. Ondanks het voorgaande wordt verzoeker met ingang van 1 januari 1996 vast benoemd als leraar secundair onderwijs, en als zodanig geaffecteerd aan het Koninklijk Atheneum (KA 1) te Aalst.

3. Op vraag van de directeur van het Koninklijk Atheneum duidt de Argo eind januari, begin februari 1996 J. VAN DE WEERDT aan om verzoeker pedagogisch te begeleiden.

4. Op 28 mei 1996 kennen zowel de directeur van het Koninklijk Atheneum Aalst als de directeur van de middenschool van die instelling hem de evaluatie "onvoldoende" toe.

Met brieven van 31 mei 1996 antwoordt verzoeker met toepassing van artikel 8, § 3, van het

besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna : het evaluatiebesluit) op beide voor hem negatieve beoordelingen.

Blijkbaar kan verzoeker de schoolhoofden niet overtuigen. Van een formele heroverweging van beide negatieve evaluaties als bedoeld in artikel 8, § 4, van het evaluatiebesluit is in het voorgelegde administratief dossier echter geen spoor te bekennen. Wel blijkt dat verzoeker per brief van 15 juli 1996 op de hoogte is gebracht van het feit dat de procedure van artikel 8, § 5, van het evaluatiebesluit zou worden verdergezet.

5. Op 15 juli 1996 belast de Argo J. VAN DE WEERDT met de opdracht verzoeker te evalueren op grond van artikel 8, § 5, van het evaluatiebesluit. Op 19 mei 1997 beoordeelt pedagogisch adviseur J. VAN DE WEERDT verzoekers functioneren als onvoldoende.

6. Op 26 mei 1997 evalueren zowel de directeur van het Koninklijk Atheneum Aalst als de directeur van de middenschool verzoekers functioneren andermaal als onvoldoende.

Verzoeker tekent de evaluaties van 26 mei 1997 dezelfde dag voor ontvangst. Hij reageert erop met brieven van 29 mei 1997.

7. Met een 6 juni 1997 gedateerde brief wordt verzoeker ook de negatieve evaluatie door pedagogisch adviseur J. VAN DE WEERDT - samen met de negatieve evaluaties van 26 mei 1997 vermeld onder punt 6 - ter kennis gebracht. In die brief wordt verzoeker medegedeeld dat hij via hiërarchische weg beroep kan instellen tegen de evaluatie "onvoldoende".

Bij brief van 18 juni 1997 meldt verzoeker aan de directeur van het Koninklijk Atheneum van Aalst dat hij beroep aantekent tegen de evaluatievermelding 'onvoldoende' en dit zowel tegen de evaluatie van de directie van de MSGO 1, de evaluatie van de directie van het KAGO 1 evenals tegen de evaluatie van J. VAN DE WEERDT.

8. Op 3 december 1998 wordt verzoeker door de raad van beroep gehoord en op 25 februari 1999 beslist de raad zijn beroep ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren. Dit is de enige bij het voorliggend beroep bestreden beslissing.

9. Op 22 april 1999 beslist de centrale raad van de Argo de beslissing van de raad van beroep "uit te voeren en de definitieve ambtsneerlegging uit te spreken". Verzoeker wordt voor de duur van de opzegtermijn tijdelijk tewerkgesteld aan het KA Halle als administratieve hulp.

10. Op 18 november 1999 wordt de affectatieplaats van verzoeker door de centrale raad aangepast en dient verzoeker de opzeggingstermijn te voleindigen aan het KA Ninove met ingang van 9 december 1999.

11. Ingevolge het schorsingsarrest van 30 november 1999 neemt verzoeker op 10 januari 2000 zijn betrekking van leraar SO aan de middenschool en KA Aalst weer in.

12. Op 25 februari 2000 beslist het College van Directeurs van de scholengroep nr. 19 (Dender), met toepassing van artikel 86 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs (hierna: het rechtspositiedecreet) de afwezigheid van verzoeker op

12 januari 2000 en vanaf 24 januari 2000 tot 25 februari 2000 als ongewettigd te beschouwen en verzoeker met ingang van 3 februari 2000 ambtshalve en zonder opzegging te ontslaan.

13. Sedertdien kreeg verzoeker interim opdrachten aan de Mercator Hogeschool te Gent en aan het KTA II te Kortrijk. Op datum van de terechtzitting werkt verzoeker als tijdelijk aangesteld intern pedagogisch begeleider aan het KTA II te Kortrijk;

Over de ontvankelijkheid van het beroep

Overwegende dat de verwerende partijen het actueel belang van verzoeker betwisten, nu verzoeker met ingang van 3 februari 2001 ambtshalve en zonder opzegging is ontslagen uit het Gemeenschapsonderwijs;

Overwegende dat verzoeker volgens informatie door hemzelf aan de Raad van State verstrekt, op 25 februari 2000 en met ingang van 3 februari 2000 door het Gemeenschapsonderwijs wegens ongewettigde afwezigheid ambtshalve en zonder opzegging is ontslagen en dat hij tegen deze beslissing geen annulatieberoep heeft ingediend; dat deze beslissing jegens verzoeker dan ook definitief is geworden;

Overwegende dat verzoeker zijn actueel belang bij het beroep staande houdt als volgt: (i) verzoeker werkt momenteel als tijdelijk aangesteld intern pedagogisch begeleider aan het KTA II te Kortrijk en wanneer de bestreden beslissing niet wordt vernietigd blijft zijn laatste beoordeling een onvoldoende die in zijn nadeel zal spelen wanneer hij zich kandidaat stelt voor een vaste benoeming of bij elke mogelijke bevordering, (ii) voor deelname aan een opleiding voor onder meer directie is één van de eisen dat de laatste

beoordeling geen onvoldoende zou zijn, (iii) verzoeker is kandidaat voor de aanstelling van inspecteur, hij "wenst deze bevordering in geen geval te missen omwille van een onterechte beoordeling onvoldoende";

Overwegende dat de eerste verwerende partij hiertegen stelt dat verzoeker, wat ook zijn huidige hoedanigheid weze, in de loop van huidig geding zijn hoedanigheid heeft verloren van vastbenoemd ambtenaar in het Gemeenschapsonderwijs, dat dit verlies louter en alleen te wijten is aan zijn eigen toedoen of gedrag -te weten de ongewettigde afwezigheid- ; dat de eerste verwerende partij nog vaststelt dat met de bestreden beslissing nog een opzegtermijn gepaard ging, terwijl dit met de nochtans niet bestreden beslissing houdende ambtshalve ontslag niet het geval is zodat deze laatste maatregel als zwaarder voorkomt; dat volgens de eerste verwerende partij in zulke specifieke omstandigheden ook het moreel belang definitief is verloren gegaan bij de aanvechting van de aan de orde zijnde beslissing;

Overwegende dat verzoeker, die met zijn beroep de nietigverklaring van de tegen de hem toegekende evaluatie "onvoldoende" beoogt, dergelijk beroep in wezen instelt om zich te behoeden voor het gevolg van definitieve ambtsneerlegging dat krachtens artikel 88, eerste lid, 5°, van het rechtspositiedecreet aan die evaluatie moet worden gegeven; dat vaststaat dat verzoeker in de loop van het geding om andere redenen en met toepassing van artikel 86 van het rechtspositiedecreet wegens het ontslag van ambtswege zonder opzegging de hoedanigheid van vastbenoemd ambtenaar op grond waarvan hij zijn belang steunde heeft verloren; dat de nietigverklaring van de door verzoeker bestreden beslissing hem niet meer voor ontslag kan behoeden; dat de beslissing om een personeelslid ambtshalve te ontslaan wegens ongewettigde afwezigheid een beoordeling

door het bestuur vereist of betrokkene de wil had om de dienst definitief te verlaten; dat verzoeker, door die beslissing niet met een annulatieberoep te bestrijden, de gegrondheid van die beoordeling alleszins niet tegenspreekt en zelfs vermoed mag worden er in te hebben berust; dat in die omstandigheden verzoeker moet worden geacht het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing definitief te hebben verloren, ongeacht de mogelijkheid dat hij later opnieuw in het gemeenschapsonderwijs een vaste benoeming zou ambiëren;

Overwegende, ten overvloede, dat verzoeker de beweringen die hij uit over de deelname aan opleidingen "voor onder meer directie" en over de mogelijke gevolgen van de bestreden beslissing op zijn kansen voor aanstelling tot inspecteur niet met concrete gegevens staaft of op zijn situatie betrekt, noch rechtsregels aanduidt die de overheid er toe moeten of tenminste kunnen brengen met de bestreden beslissing rekening te houden bij de door verzoeker geschetste situaties; dat aldus verzoeker niet op afdoende wijze aantoont dat deze elementen hem een zeker en rechtstreeks belang verschaffen bij de beoogde vernietiging;

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De bij arrest nr. 83.759 van 30 november 1999 bevolen schorsing wordt opgeheven.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien mei 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**